

Nr 56.

Uppläst och godänd i Första kammaren den 1 mars 1914.
 » » » i Andra kammaren den 1 mars 1914.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckta motioner om dels ändring i lagen om förbud mot handels idkande under vissa tider av dygnet, dels ock meddelande av lagbestämmelser i syfte att på lämpligt sätt begränsa den tid å sön- och helgdagar, under vilken matvaru-, frukt- och blomsterbutiker må hållas öppna.

(Lagutskottets utlåtande nr 10.)

Till Konungen.

Vid innevarande års riksdag hava enskilda motionärer hemställt om dels ändring i lagen om förbud mot handels idkande under vissa tider av dygnet, dels ock meddelande av lagbestämmelser i syfte att på lämpligt sätt begränsa den tid å sön- och helgdagar, under vilken matvaru-, frukt- och blomsterbutiker må hållas öppna. I en motion har sålunda yrkats, att riksdagen ville besluta sådan ändring i »lag om förbud mot handels idkande under vissa tider af dygnet», att, därest förbud varder meddelat i enlighet med första stycket av § 1 i nämnda lag, dylikt förbud även *skall* meddelas mot att handelsbod å sön- och helgdagar hålles till salu öppen under sådan tid, som enligt 7 kap. 3 § strafflagen ej är att hänföra till sabbatstid, eller att, om detta finnes icke kunna bifallas, 2 § andra stycket av nämnda lag ändras därhän, att de kommunala myndigheterna tillerkännas befogenhet att meddela förbud, varom i 1 § andra stycket sägs, även *för viss del* av tiden före kl. 6 f. m. och

efter kl. 9 e. m. å sön- och helgdagar. I en annan motion har föreslagits, att riksdagen i skrivelse till Eders Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Eders Kungl. Maj:t ville föranstalta om en utredning angående ändring av lagen den 5 juni 1909 om förbud mot handels idkande å söcken- dag utöver viss tid i det syfte att möjlighet beredes att besluta om butiks stängande mellan kl. 12 e. m. och 6 f. m. natten till sön- och helgdag, utan att beslutet samtidigt måste innebära butiks stängande även under hela tiden kl. 9 e. m.—12 e. m. å sön- och helgdag. Slutligen har i en tredje motion hemställts, att riksdagen ville för sin del besluta — såsom ändring av eller tillägg till 7 kap. 3 § strafflagen eller ock såsom särskild författning — lagbestämmelser av innehåll, att tiden för öppethållande å sön- och högtidsdagar av matvaru-, frukt- och blomsterbutiker må erhålla lämplig begränsning, exempelvis till kl. 6—11 f. m.

Av dessa framställningar finner riksdagen för sin del ådagalagt, att lagstiftningen rörande butikshandeln å sön- och helgdagar är i behov av omarbetning och komplettering uti de i motionerna angivna hänseenden. En förändring av hithörande lagbestämmelser i angiven riktning synes riksdagen innebära allenast ett fullföljande av ifrågavarande lagstiftnings allmänna syfte och ej heller vara av beskaffenhet att behöva föranleda praktiska olägenheter. Dock torde densamma icke böra verkställas genom omedelbar lagstiftningsåtgärd utan först efter närmare utredning. Å andra sidan har frågan för de kretsar, som därav närmast beröras, den betydelse, att dess avgörande icke bör undanskjutas längre än nödigt är. Riksdagen har därför ansett sig böra uttala önskvärdheten av att frågan redan till nästföljande år genom förslag från Eders Kungl. Maj:t till riksdagen måtte kunna beredas slutlig lösning.

På grund av vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t låta verkställa utredning, i vad mån butikshandeln å sön- och helgdagar lämpligen må kunna underkastas begränsning utöver den, som för närvarande gäller eller kan bestämmas, samt för nästkommande års riksdag framlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 1 mars 1914.

Med undersåtlig vördnad.
